

Životopis

Paní C. se narodila v pohraničí, konkrétně v Dobešově u Oder. Kromě ní se jejím rodičům ještě narodili dva starší chlapi. Rodina paní C. nikdy neměla moc peněz, a tak vzpomínala na to, jak vždy byla moc ráda, když jí maminka koupila nové oblečení. Její maminka pracovala jako cukrářka, a její tatínek jako švec. Jelikož se její maminka věnovala již zmíněné cukrařině, paní C. vždy mívala sladkosti které ostatní děti neměly. Z dětství nejraději vzpomíná hlavně na svou maminku. Taky se jí s dětstvím pojí hodně dalších vzpomínek, na které nikdy nezapomene, například jak nachytala své dva starší bratry kouřit seno. Myslela si, že bude správné o tomto malém incidentu říct svojí mamince, ale jelikož měli mezi sourozenci nepsané pravidlo, že musí držet spolu, od bratrů dostala pár facek aby si pamatovala, že žalovat se nemá.

Také vzpomíná na to, jak kdysi zaslechli střelbu z venku, kterou šel zkontrolovat její tatínek, který se následně vrátil s tím, že ho střelili do hýždí.

Když jí bylo šest let, jejího tatínka odvezli do vězení v Jáchymově, kde se převážně pracovalo v uranových dolech. Ve vězení byl proto, že nějakému komunistickému úředníkovi řekl nevhodné slovo na adresu Kelementa Gottwalda. Každý den pak ve vězení musel říct něco obdivného na adresu Gottwalda, poté ho bachaři zmátli. Po návratu z vězení její otec trpěl silnými bolestmi hlavy, a na jejich následky věku 39 let zemřel.

Její maminka nesla smrt svého manžela špatně, a byla hodně nešťastná. Jelikož tedy bylo peněz ještě méně, než bylo kdy jindy, začala se přepracovávat, a ve velmi nízkém věku zemřela na vyčerpání. Paní C. bylo 15 let, když se z ní stal sirotek. A ještě s "cejchem" dcery politického vězně...

Po smrti obou jejích rodičů žila chvíli sama, dokud si ji k sobě vzal jeden s bratrů.

Původně chtěla být kadeřnice, ale aby se užívala, musela jít pracovat, do školy jí totiž nevzali. Nejdříve pracovala v JZD, kde náplní její práce bylo pasení stáda krav a orání s koněm v řepných polích. Na to nerada vzpomíná, protože si pamatuje, jak jí kůň jednou šlápl na nohu, a proto se bála.

Z práce domů to měla několik kilometrů, ale chodila pěšky. Pamatuje si, jak jednou při cestě domů potkala divočáka, ale jelikož nevěděla co má dělat, bála se ho ještě víc, než by měla.

Později si ji k sobě vzala teta, což bylo dobré znamení.

Definitivně se všechno obrátilo k lepšímu, když potkala jejího nynějšího manžela. Společně toho hodně dokázali, založili spolu rodinu, a taky společnými silami postavili 3 domy. Paní C. si později našla lepší práci, a vychovala 2 slušné syny.